

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 739/05
05.07.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića, Zorana Savića, Miodraga Vićentijevića i Veroljuba Cvetkovića, članova veća, savetnika Vrhovnog suda Dragice Gajić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih **AA i BB**, zbog krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije u vezi člana 22. Osnovnog krivičnog zakona i optuženog VV, zbog krivičnog dela prikrivanje iz člana 184. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije i krivičnog dela falsifikovanje isprave iz člana 233. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, rešavajući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Beogradu, optuženog AA – lično i njegovog branioca AB, BB – lično i njegovog branioca AV i branioca optuženog VV, advokata AG, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Beogradu K. 1027/03 od 23. decembra 2004. godine, u sednici veća održanoj dana 05. jula 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Uvažavanjem žalbe Okružnog javnog tužioca, samo u pogledu odluke o krivičnoj sankciji u odnosu na optuženog AA, **PREINAČUJE SE** presuda Okružnog suda u Beogradu, K. 1027/03 od 23. decembra 2004. godine, tako što Vrhovni sud optuženog AA, za krivično delo razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS u vezi člana 22. OKZ, za koje je navedenom presudom oglašen krivim, **OSUĐUJE** na kaznu zatvora u trajanju od pet godina, u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 01. septembra 2003. godine, pa nadalje.

Žalbe optuženog AA, BB i njihovih branilaca, kao i žalba branioca optuženog VV, **ODBIJAJU SE** kao neosnovane i prvostepena presuda u ostalom delu **POTVRĐUJE**.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom presudom Okružnog suda u Beogradu, optuženi AA i BB, oglašeni su krivim zbog krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS u vezi člana 22. OKZ i osuđeni na kaznu zatvora u trajanju od po tri godine, u koju kaznu se optuženom AA uračunava vreme provedeno u pritvoru od 01. septembra 2003. godine, pa nadalje, a optuženom BB od 01. septembra 2003. do 29. oktobra 2003. godine; optuženi VV pod tačkom 1 oglašen je krivim zbog krivičnog dela prikrivanje iz člana 184. stav 1. KZ RS za koje krivično delo mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od jedne godine i pod tačkom 2 za krivično delo falsifikovanje isprave iz člana 233. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS, za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od tri meseca, pa je za dela u sticaju osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i jednog meseca, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru od 01. septembra 2003. do 09. decembra 2003. godine; optuženi se oslobađaju troškova krivičnog postupka i paušala.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili:

- Okružni javni tužilac u Beogradu, u odnosu na optuženog AA, samo zbog odluke o kazni, s`predlogom da se prvostepena presuda u odnosu na ovog optuženog preinači i istom izrekne kazna zatvora u dužem vremenskom trajanju;

- optuženi AA – lično, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i odluke o kazni, sa predlogom da se prvostepena presuda preinači i optuženom izrekne blaža kazna zatvora;

- branilac optuženog AA, samo zbog odluke o kazni, s` predlogom da se prvostepena presuda preinači i optuženom izrekne blaža kazna zatvora;

- BB – lično, bez navođenja osnovan pobijanja a iz sadržine žalbe proizilazi da prvostepenu presudu pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s` predlogom da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje ili preinači u smislu navoda i predloga u žalbi;

- branilac optuženog BB, zbog odluke o kazni, sa predlogom da se prvostepena presuda preinači i optuženom izrekne blaža kazna zatvora;

- branilac optuženog VV, zbog odluke o kazni, sa predlogom da se prvostepena presuda preinači i ovom optuženom izrekne blaža kazna zatvora.

Republički javni tužilac Srbije, podneskom Ktž. broj 880/05 od 06. maja 2005. godine, predložio je da se uvaži žalba Okružnog javnog tužioca i optuženom AA izrekne kazna zatvora u dužem vremenskom trajanju, a da se žalbe optuženih i njihovih branilaca odbiju kao neosnovane.

Vrhovni sud je održao sednicu veća kojoj nije prisustvovao uredno obavešteni Republički javni tužilac, na kojoj je razmotrio sve spise ovog predmeta, zajedno sa pobijanom presudom, koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP, pa je po oceni navoda u žalbama i navedenog pismenog predloga Republičkog javnog tužioca, našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povredu krivičnog zakona na štetu optuženih, a na koje drugostepeni sud, povodom žalbe, uvek pazi po službenoj dužnosti u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP.

Iako se žalbom optuženog AA, prvostepena presuda pobija i zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, u žalbi se ne navodi konkretno o kojoj bitnoj povredi odredaba krivičnog postupka se radi, već se žalbeni navodi po tom osnovu svode na osporavanje prvostepene presude u pogledu odluke o kazni.

Činjenično stanje kada je u pitanju optuženi BB pravilno je i potpuno utvrđeno, pre svega, na osnovu samog priznanja optuženog, koje je prvostepeni sud pravilno prihvatio kao istinito, budući da je optuženi tokom postupka veoma detaljno opisao način izvršenja dela i njegovo učešće u istom. Osim toga, dato priznanje potkrepljeno je ostalim izvedenim dokazima kao iskazom optuženog AA. S` toga, Vrhovni sud, žalbene navode optuženog BB da je on bio obmanut od strane optuženog AA, da nije bio agresivan prema oštećenjoj, ocenjuje kao neosnovano, jer je, kako je već to napred navedeno, prvostepeni sud detaljno i precizno utvrdio šta je ko od optuženih preduzeo, kakva je sadržina njihovog dogovora bila, te šta su učinili posle izvršenja krivičnog dela.

Prema tome, činjenično stanje, kada je u pitanju optuženi BB je pravilno i potpuno utvrđeno i date razloge prvostepenog suda u tom pravcu u celosti prihvata i ovaj sud.

Kada je u pitanju odluka o kazni, Vrhovni sud nalazi da se osnovano žalbom Okružnog javnog tužioca pobija prvostepena presuda zbog odluke o krivičnoj sankciji u odnosu na optuženog AA. Prilikom odmeravanja kazne optuženom, prvostepeni sud pravilno utvrđuje kao olakšavajuće okolnosti lične i porodične prilike optuženog AA, da je otac jednog maloletnog deteta, da je priznao izvršenje krivičnog dela, a kao otežavajuću okolnost raniju osuđivanost optuženog. Međutim, saglasno navodima u ovoj žalbi, i ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud prilikom izricanja kazne optuženom olakšavajućim okolnostima dao veći značaj od onoga koje one objektivno zaslužuju, a otežavajućoj okolnosti manji. Naime, otežavajuću okolnost raniju osuđivanost optuženog prvostepeni sud je podcenio. Optuženi je višestruki povratnik, do sada je više puta osuđivan, i to za istovrsna krivična dela, a kao maloletniku izrečena je i mera pojačanog nadzora organa starateljstva zbog krivičnog dela ubistva iz člana 47. stav 1. KZ RS.

Imajući sve ovo u vidu, i pored postojanja olakšavajućih okolnosti na strani optuženog, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud optuženom AA izrekao blagu kaznu. Nalazeći da se takvom kaznom ne samo specijalna već ni opšta prevencija nebi mogla ostvariti, to je žalba Okružnog javnog tužioca uvažena i prvostepena presuda preinačena, tako što je optuženom za krivično delo u pitanju izrečena kazna zatvora u trajanju od pet godina. Ova kazna je po oceni ovoga suda adekvatna ne samo objektivnoj težini krivičnog dela, već i ostalim okolnostima koje je prvostepeni sud cenio, i istovremeno predstavlja nužnu meru za ostvarivanje svrhe kažnjavanja predviđene u članu 33. OKZ. S` toga, se žalbeni navodi optuženog AA i njegovog branioca da se ovom optuženom izrekne blaža kazna, ocenjuju kao neosnovani. Ovo tim pre što se u ovim žalbama ne iznosi ni jedna nova olakšavajuća okolnost, a koja bi opravdala žalbene predloge.

Ispitujući prvostepenu presudu povodom izjavljenih žalbi optuženog BB i njegovog branioca i branioca optuženog VV, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud cenio sve okolnosti, koje su u smislu člana 41. OKZ relevantne u tom pogledu. Tako je pravilno ovim optuženima kao olakšavajuće okolnosti cenio njihovo priznanje i izvršenje krivičnih dela, te lične i porodične prilike optuženog VV da se radi o mladom čoveku, da je oženjen i otac jednog maloletnog deteta i kao otežavajuću okolnost njegovu raniju osuđivanost za istovrsna krivična dela. Dajući utvrđenim okolnostima onaj značaj koji u slučaju ovih optuženih i zaslužuju, pravilno je prvostepeni sud optuženog BB osudio na kaznu zatvora u trajanju od tri godine, dok je optuženom VV pravilno utvrdio pojedinačne kazne, jednu godinu za krivično delo prikrivanje iz člana 184. stav 1. KZ RS i tri meseca za krivično delo falsifikovanje isprave iz člana 233. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS i osudio ga na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i jednog meseca. Vrhovni sud nalazi da su ovako izrečene kazne ovim optuženima srazmerne težini izvršenih krivičnih dela i stepenu krivične odgovornosti optuženih, te kao takve nužne i neophodne radi ostvarivanja svrhe kazne predviđene članom OKZ. S` toga se, žalbeni navodi optuženog BB i njegovog branioca kao i branioca optuženog VV, da se ovima optuženima izreknu blaže kazne, ocenjuju kao neosnovani.

Sa iznetih razloga, na osnovu člana 388. i 391. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao i izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Dragica Gajić, s.r. Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost otpravka

JČ